

stand, der ydes i dag. Det er kendsgerninger. Derfor er det jo en god nyhed, at ansøgerlandene går over til at blive medlemslande. Og derfor skulle oppositionen slet ikke være så ked af det, men være glad for udviklingen.

Så må man jo retfærdigvis indrømme – og det tror jeg også, hr. Jeppe Kofod ved nærmere eftertanke må – at der ikke er meget mening i at sige, at man skal yde bilateral støtte til hinanden i EU. Så skal man da også vurdere forfra, hvordan miljø-, freds- og stabilitetsarbejde så skal tilrettelægges efter 2003. Og det er jo derfor, det savner mening, at hr. Morten Helveg Petersen går op og hjælper hr. Jeppe Kofod ved gentagne gange at spørge, om ikke hr. Jeppe Kofod kan bekræfte, at forespørgslen i dag drejer sig om 2002 og 2003. Jo, enhver kan se, at forespørgslen drejer sig om 2002 og 2003, men det, der er vores pointe, er, at man jo ikke kan diskutere 2002 og 2003 uden at kigge længere frem, for der sker et eller andet fra 1. januar 2004. Og det er det, regeringen vil forhandle med Folketingets partier.

Kl. 21.40

Så det er jo lagt til rette fuldstændig åbent og fuldstændig logisk, at vi nu udfaser den gammelkendte bilaterale støtte, så den rækker til og med, at de pågældende lande bliver medlemmer. 1. januar 2004 er der en ny situation. Den må vi så forholde os til. Ja, det er ubegribeligt for mig, at det skal fremkalde så megen vrede og så megen forundring, men regeringen har i hvert fald lagt det åbent frem.

Så skal jeg sige til hr. Jørn Jespersen, at det jo ikke er sådan, at de lande, der ikke kommer med i første omgang, bliver glemt. Det er min ambition, at der i tilslutning til en beslutning på Københavnstoppmødet om en udvidelse af EU skal besluttet en ny EU-førtillædsstøtte til Rumænien og Bulgarien, og det er jo klart, at når den førtillædsstøtte, der er ydet til de nuværende ansøgerlande, kan koncentreres om et færre antal lande, så bliver der også mulighed for at gøre noget rigtig godt. Så de bliver ikke glemt, de bliver ikke ladet tilbage.

Så jeg må sige: Alt i alt har det her jo været en debat, præget af gentagelser fra de talrige runder, vi allerede har haft i Folketingssalen. Jeg er sådan set kun opfyldt af en stille forundring over, at det kan blive ved at give så megen op-hidselse.

Regeringen har lagt det åbent frem. Der er et perspektiv i strategien. Den er logisk, når ansøgerlandene går over til at være medlemslande af EU. Og så synes jeg, at alle nu skulle koncentrere

sig om at se fremad. Regeringen indbyder inden sommerferien – det har vi allerede annonceret – til forhandlinger om den fremtidige udformning af den såkaldte Mifresta-ramme, og var det nu ikke mere konstruktivt at beskæftige sig med det i stedet for at trampe rundt i disse her tal, som er fuld klarlagte, som er lagt åbent frem? Lad os nu hæve os lidt over det og se fremad.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne indledningsvis sige omkring debatstilen, at jeg synes, det er lidt anstrengende, at man, hver gang man tilsyneladende er sådan lidt trængt på argumenter, så begynder at karakterisere sine politiske modstandere som værende kede af det eller sure eller sådan noget.

Jeg har det bare sådan, at hver gang en af den nuværende regerings ministre siger: Vi er så glade i den nuværende regering, og I andre er så sure, så tænker jeg: Nå, nu kniber det med argumenterne. Det er bare konsekvensen af det. Så jeg synes, vi skulle prøve at holde os til argumenterne og så se, hvor langt de rækker fra hver vores side.

Først er der diskussionen om, hvorvidt der har været fusk med de her tal, om regeringen har haft et ønske om at lægge dem åbent frem. Jeg synes ikke, diskussionen er så væsentlig mere, for nu er det efterhånden godt belyst, hvordan det hele hænger sammen. Jeg kan bare konstatere, at da regeringen først præsenterede sin Øststøttestrategi, blev den lækket til Ritzaus Bureau, som havde en historie om, at nu steg støtten. De var selv noget forundrede på Ritzau, og derfor blev historien også lidt underlig.

Det førte til, at Information bagefter skrev, at der var forvirring omkring miljøbistanden, og først 8 dage efter havde de en artikel med overskriften: »Miljøministeren tilstår«. Så lang tid tog det altså for dele af dagspressen, der faktisk beskæftiger sig meget med det, at finde ud af hvordan det hang sammen ...

Den fg. formand (Grete Schødt):

Det er en kort bemærkning.

Jørn Jespersen (SF):

O.k., så jeg skal bare spørge, om vi ikke kan være enige om på det her punkt – og så vender jeg tilbage som ordfører – at man ikke ét eneste sted i regeringens Øststøttestrategi har de to tal for bevillinger, nemlig 300 mio. kr. og 400 mio. kr. for de enkelte år, sammenlignet med bevil-